

Pääasian asianosaiset

Valittaja: B. Martens

Vastapuoli: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Tuomiolauselma

SEUT 20 ja SEUT 21 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa asetetaan sen edellytykseksi, että kyseisen valtion ulkopuolella suoritettaviin korkeakouluopintoihin tarkoitetun opintotuen myöntämistä jatketaan, se, että tällaista tukea hakeva opiskelija on asunut mainitussa valtiossa vähintään kolme vuotta niistä kuudesta vuodesta, jotka edeltävät opiskelijan kirjoittautumista suorittamaan mainittuja opintoja.

(¹) EUVL C 274, 21.9.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 26.2.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bayerisches Verwaltungsgericht München – Saksa) – Andre Lawrence Shepherd v. Saksan valtio

(Asia C-472/13) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Turvapaikka — Direktiivi 2004/83/EY — 9 artiklan 2 kohdan b, c ja e alakohta — Kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi koskevat vähimmäisvaatimukset — Pakolaisaseman myöntäminen — Vainoksi katsottavat teot — Rangaistusseuraamukset Yhdysvaltojen asevoimien jäsenelle, joka on kieltäytynyt palvelemasta Irakissa)

(2015/C 138/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Andre Lawrence Shepherd

Vastaaja: Saksan valtio

Tuomiolauselma

1) Kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29.4.2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY 9 artiklan 2 kohdan e alakohdan säännöksiä on tulkittava siten, että

— ne kattavat koko asevoimien henkilöstön, johon kuuluu myös logistiikka- tai tukihenkilöstö

— ne koskevat tilannetta, jossa asepalveluksen suorittaminen itsessään sisältäisi määrättyssä selkkauksessa sotarikoksia, ja myös tilanteita, joissa pakolaisaseman hakija osallistuisi vain välillisesti tällaisten rikosten tekemiseen, koska hän antaisi tehtäviään hoitaessaan kohtuullisen todennäköisesti välttämätöntä tukea kyseisten rikosten valmistelulle tai täytäntöönpanolle

— ne eivät koske yksinomaan tilanteita, joissa on osoitettu, että sotarikoksia on jo tehty tai ne voivat kuulua Kansainvälisen rikostuomioistuimen toimivallan piiriin, vaan myös tilanteita, joissa pakolaisaseman hakija voi osoittaa, että tällaisten rikosten tekeminen on erittäin todennäköistä

- tosiseikkojen arvioinnin, joka yksinomaan kansallisten viranomaisten on tuomioistuimien valvonnassa tehtävä kyseessä olevan asepalvelustilanteen luonnehtimiseksi, on perustuttava selvityskokonaisuuteen, jolla voidaan kaikkien kyseessä olevien olosuhteiden – jotka käsittävät erityisesti alkuperämaahan silloin, kun jäsenvaltiot tekevät hakemusta koskevan päätöksen, liittyvät asiaan vaikuttavat tosiseikat sekä hakijan aseman ja henkilökohtaiset olosuhteet – perusteella osoittaa, että asepalvelustilanteen johdosta väitetyjen sotarikosten tapahtuminen on uskottavaa
 - arvioinnissa, joka kansallisten viranomaisten on tehtävä, on otettava huomioon se, että aseelliseen väliintuloon on ryhdytty Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston valtuutuksen nojalla tai kansainvälisen yhteisön yksimielisyyden perusteella, ja se, että operaatioita johtava valtio tai valtiot ryhtyvät toimenpiteisiin sotarikosten johdosta, ja
 - asepalveluksesta kieltäytymisen on oltava ainoa keino, jolla pakolaisaseman hakija voi välttää osallistumasta väitettyihin sotarikoksiin, ja jos hakija ei ole turvautunut menettelyyn, joka koskee asepalveluksesta kieltäytyjän aseman saamista omantunnon syiden perusteella, direktiivin 2004/83 9 artiklan 2 kohdan e alakohtaan perustuva suojele on suljettu pois, jollei mainittu hakija osoita, ettei hänen käytössään ollut hänen konkreettisessa tilanteessaan mitään tämän luonteista menettelyä.
- 2) Direktiivin 2004/83 9 artiklan 2 kohdan b ja c alakohtaan säännöksiä on tulkittava siten, että pääasiassa vallitsevan kaltaisissa olosuhteissa ei ole ilmeistä, että toimenpiteitä, jotka asevoimien jäsenen kohdistetaan hänen palveluksesta kieltäytymisensä johdosta ja joita ovat esimerkiksi vankeusrangaistuksen määrääminen tai armeijasta erottaminen, voitaisiin pitää siinä määrin kohtuuttomina tai syrjivinä, että ne kuuluvat kyseisissä säännöksissä tarkoitettuihin vainoksi katsottaviin tekoihin, kun otetaan huomioon se, että asianomainen valtio käyttää legitiimisti oikeuttaan ylläpitää asevoimia. Kansallisten viranomaisten on kuitenkin tarkastettava tämä seikka.

(¹) EUVL C 336, 16.11.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 5.3.2015 – Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-479/13) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Verotus — Arvonlisävero — Alennettujen verokannan soveltaminen — Digitaalisten ja sähköisten kirjojen luovuttaminen)

(2015/C 138/09)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Soulay ja F. Dintilhac)

Vastaaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: D. Colas ja J.-S. Pilczer)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Belgian kuningaskunta (asiamiehet: M. Jacobs ja J.-C. Halleux)

Tuomiolauselma

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 7.12.2010 annetulla neuvoston direktiivillä 2010/88/EU, 96 ja 98 artiklan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin liitteiden II ja III sekä direktiivin 2006/112 täytäntöönpanotoimenpiteistä 15.3.2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se on soveltanut alennettua arvonlisäverokantaa digitaalisten tai sähköisten kirjojen luovuttamiseen.